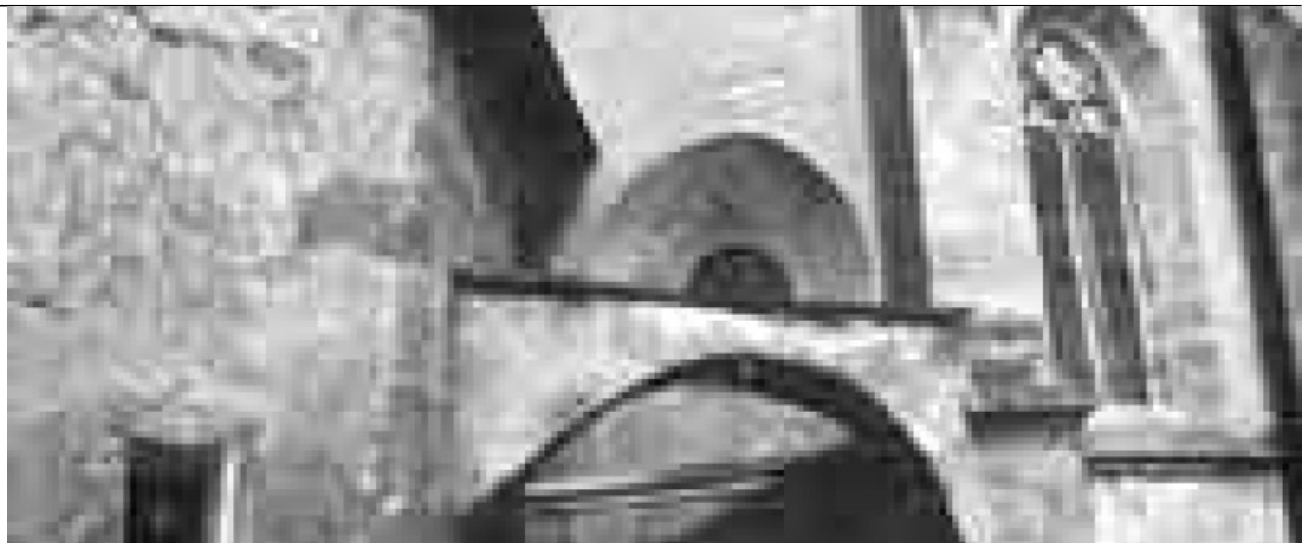

Templomok és gólyák

2009 szeptember 21. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása

Még nincs értékelve

Mérték

Móser Zoltán fantasztikus cikksorozata a régmúlt id?k, az elfelejtett Magyarország kincseit mutatja meg nekünk ebben a párját ritkító sorozatban, mely a Magyar Nemzet hétvégi magazinjának volt elengedhetetlen tartozéka. Utazzon velünk, ismerjük meg együtt Magyarországot.

Menj el Rusztra, tanácsolta valamikor egyik barátom. Azóta a Fert? tó majd mindegyik településén jártam, de Rusztra csak az elmúlt hetekben jutottam el. Mivel igen kedves volt a fogadtatás, a napsütés is ajándék volt, amit láttam és fényképeztem, akár csodálatosnak is mondható, erre a napra jó szívvel emlékszem.
Rusztot, amely a történelmi Magyarország szabad királyi városai közé tartozott, az oklevelek Ceel, Ceyl, Chel, Cyel/ Szil néven említik el?ször 1317-ben. Ekkor adományozta a ruszti birtokot Károly Róbert Hédervári Dezs?nek, majd 1323-ban a Czirákiaknak. „E két család bírta a XIV. század folyamán. E század végén és a következ? elején azonban a Hédervváriaktól (akik úgy látszik, az egészet megszerezték) el?bb ideiglenesen, majd örök joggal a bazini Grófok kezére került. 1451-ben monyorókereki Elderbach Pertold és Szécsi Miklós kapták jogérvényes bírói ítélettel a bazini Grófok ellenében. Sz?leit a XV. században sokat emlegetik.” 1479-ben különböz? borkereskedelmi kiváltságokban részesült, majd 1524-ben piaci védelmet nyert a boreladásra. Ma is ebb?l élnek az itteni gazdák.
„1529-ben és 1532-ben a török pusztítás hatalmas károkat okozott. A városfalakat 1612–14 között meger?sítették, ezek nagy része ma is megvan. 1681-ben I. Lipót császár szabad királyi várossá nyilvánította.”
A képen látható Halásztemplom valóságos ékszerdoboz: meghatódottan álltam és néztem a freskóit, hallgattam a templomgondnok magyarázatát. Nagyon megjegyeztem, amikor egy odatévedt osztrák házaspárnak elmagyarázta, hogy ez nem osztrák, hisz ahol állnak, az a történelmi Magyarország része volt, és ezt így kell számon tartani.
A templom neve egy legendát rejt. Eszerint „Nagy Lajos király lánya, Mária királyn? egyszer Rusztra ment, és az út utolsó szakaszát csónakkal tette meg. Hirtelen azonban hatalmas vihar kerekedett. A királyn? csónakját a ruszti halászok mentették meg a biztos pusztulástól. Mária királyn? hálából kib?víttette a ruszti Pongrác-templomot, és hozzáépíttetett egy kápolnát. A templom neve a királyn? segítségére siet? halászokra, a kápolnáé pedig alapítójára emlékeztet.”
H? kísér?nk és vendéglátónk, Wenzel Róbert osztrák borosgazda és -keresked? mint cseregyerek tanult meg magyarul annak idején. ? beszélt arról, hogy bár az útikönyvek tíz-tizenkétezer gólyáról (?!) szólnak, a valóságban csupán harminc-harmincöt fészakalja található. Nem tudni, talán a hideg miatt, de az idén még nem érkezett meg egyetlen vándormadár sem, pedig itt volna az ideje.
Amikor elbúcsúztunk t?le, és az utcasarokról még visszafordultunk integetni, különös módon elmosolyodtunk, mert a szomszédos ház kéményén ott állt szárnyával „integetve” az els? gólya, a tavasz biztos hírnöke. De ezzel még nem ért véget az élmények sora. Mert amikor hazaértem, egy nyugtalanító hír fogadott, amit egy óra múlva aztán egy lelkesít? telefonhívás követett: váratlanul megszületett második unokánk Szegeden. Akkor hát ide is megérkezett a gólya, a második.

Móser Zoltán, mno.hu

Ajánló